

bestemmes, „at Lodspenge kun maa affordres de Skibe, der frivilligt betjene sig af Lodsfer, og at det uden nogen som helst Indskrænkning skal til-
 lades Alle at henlægge og stationere Fartøier i Sundet og Belterne, udelukkende bestemte til Bugsering“. Derefter er det klart, at der ikke er Noget i Veien for at fordrø Afgift efter de nærmere Bestemmelser, som maatte findes hensigtsmæssige, naar disse Skibe ikke udelukkende ere bestemte til Bugsering. Men her møder nu dette, at det ligefrem udtales af de sagkyndige Medlemmer i Kommissionen, at, „om det end muligen ikke lader sig juridisk bevise, at den Dampbaad, der slæber et Skib igjennem et vanskeligt Farvand, lodsfer det; vil dette dog neppe af nogen upartisk Sømand kunne benægtes“, og derfor er det, at disse Mænd ere komne ind paa, hvad der fra et rent praktisk Standpunkt vel kunde lade sig gjøre, men hvad der aabenbart strider mod Overenskomsten, at de uden videre ville tage halv Betaling. Nu ligger det Spørgsmaal meget nær: Hvorledes har man hidtil forholdt sig efter at Bugservesenet har udviklet sig? Seg har i det Mindste ikke i Motiverne fundet nogen faktisk Oplysning om dette Punkt, og jeg tror, det vil være meget vigtigt med Hensyn til Sagens Drøftelse, at man er fuldkommen paa det Rene med, hvorledes dette Forhold hidtil er bleven behandlet.

Marineministeren (Saffner): Seg tror ikke, at der har været Spørgsmaal om Bugsering af Skibe i de store Farvande, til hvilke man har sigtet i Traktaten af 14de Marts 1857, nemlig Sundet og Beltet. De Steder, hvor denne Bugsering har fundet Sted, er, som jeg nævnedes før, navnlig her ved Kjøbenhavns Havn, ind og ud af Havnen og paa vore Fjorde rundt omkring i Landet, og der har man hævdet, at der paahvilede Skibet en Forpligtelse til at betale Lodspenge, naar Bugserfartøiet virkelig tjente som Lods for Skibet, og, som jeg anførte før, disse Stridigheder have i Almindelighed fundet deres Afgjørelse ved gjenfærdig Imødekommen og Overenskomst. Det er, hvad jeg er i Stand til at oplyse med Hensyn til Forholdet, saaledes som det hidtil har bestaaet.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
 vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Schlegel: Seg tillader mig at foreslaa, at der i denne Sag nedsettes et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag, gik man til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag af Schlegel
 vedtoges enstemmig med 47 St.

Formanden: Valget af Medlemmer til dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvesenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1529).

Da Ingen ønskede Ordet, gik man strax til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
 vedtoges enstemmig med 45 St.

Schlegel: Seg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag, henvises til det Udvalg, som besluttedes nedsat angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Da Ingen ønskede at yttre sig om dette Forslag eller stillede noget andet Forslag, gik man til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag af Schlegel
 vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen.

Valgte bleve: Bonne, Hauerølev, Neergaard og Drenbøll hver med 46, Sessen med 45 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Feste og Vogne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1449 fg.).

Jonquières: Vedtagelsen af dette Lovforslag vil vistnok i høi Grad lette en hurtig Mobilisering af Hæren, og jeg skal derfor tillade mig paa det Bedste at anbefale det. Blandt de Foranstaltninger, der ere omtalte i § 12, antager